

Програма з дисципліни «гістологія, цитологія та ембріологія» для студентів спеціальності «Медицина» структурована на два модулі, до складу кожного з яких входить по два змістових модулі. На вивчення дисципліни відводиться 285 навчальних годин: з них 50 годин припадає на лекції, 120 годин – на практичні заняття та 115 годин – на самостійну роботу. Студенти 1-го курсу здають модульний контроль I «Цитологія и медична ембріологія. Загальна гістологія» та студенти II курсу модульний контроль II «Спеціальна гістологія та ембріологія». Для покращення вивчення та підготовки до практичного заняття студентами медичних факультетів навчальної дисципліни кафедрою гістології Вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет» було розміщено електронні навчально-методичні матеріали на сервері дистанційного навчання університету з використанням дистанційних інтернет-технологій для підтримки освітнього процесу на базі системи управління навчанням «MOODLE» (moodle.bsmu.edu.ua).

Викладання гістології в Литовському університеті наук здоров'я у місті Каунас на кафедрі гістології теж включає два підсумкових модульних контролю. Програма з дисципліни «гістологія, цитологія та ембріологія» включає лекції та практичні заняття. Лекційний матеріал доступний студентам для ознайомлення. Модульний контроль I студенти здають на I курсі, а модульний контроль II – на III курсі. Для студентів III курсу, крім теоретичних питань з гістології, включені теоретичні питання з інших предметів, які вивчаються на III курсі.

Тому з метою покращення сприйняття лекційного матеріалу для студентів Вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет» були розміщені на сервері дистанційного навчання університету «MOODLE» деякі мультимедійні презентації з відповідних лекцій. Отже, на сьогоднішній день стажування у Литовському університеті наук здоров'я міста Каунас за фахом «гістологія, цитологія та ембріологія» дало можливість побачити інший підхід до освітнього процесу з дисципліни «гістологія, цитологія та ембріологія» за спеціальністю «медицина», а також поглибити міжнародне співробітництво та обмін досвідом.

ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧІ ТЕХНОЛОГІЇ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

О.Й. Хомко, Я.Г. Іванушко**, Р.І. Сидорчук*, О.М. Плегуга, І.Л. Куковська***

Кафедра догляду за хворими та вищої медсестринської освіти; *Кафедра загальної хірургії; **кафедра медицини катастроф та військової медицини Вищий державний навчальний заклад України

“Буковинський державний медичний університет”, м. Чернівці

***Кафедра безпеки життєдіяльності

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича, м. Чернівці

Стратегія інтеграції України до Європейського Союзу передбачає, в тому числі, підвищення мобільності та конкурентоспроможності сучасного фахівця, що багато в чому залежить від його здоров'я.

На сучасному етапі життя і здоров'я людини визначаються як найвищі людські цінності, оскільки вони є показниками цивілізованості суспільства, головним критерієм ефективної діяльності всіх його сфер. Проте ставлення до здоров'я значної кількості школярів і студентів поки що не є об'єктом свідомого формування, а стихійним процесом, результатом взаємодії складного комплексу чинників. Тому значної ваги набувають здоров'язберігаючі технології, елементи яких повинні знаходити все більше місця у освітньому процесі підготовки фахівців у вищих навчальних закладах.

Дослідження фахівців останніх виявили стійку тенденцію до істотного зниження показників здоров'я студентів закладів вищої освіти. Визначенням проблем використання здоров'язберігаючі технологій та формуванню здоров'я та здорового способу життя займається багато дослідників. Проте майже відсутні дослідження проблеми забезпечення навального процесу вищої школи до сучасних умов модернізації освіти. Важливість цієї проблеми обумовлено статистичними даними погіршення стану здоров'я молоді нашої держави. Кількість студентів закладів вищої освіти III–IV рівнів акредитації, віднесених за станом здоров'я до спеціальної медичної групи, зростає з року в рік. Так, статистичні показники свідчать про те, що 90 % абітурієнтів мають відхилення у стані здоров'я, 50 % – незадовільний рівень фізичної підготовленості, 18 % не можуть займатися фізичною підготовкою за станом здоров'я. Зазначені показники (низький рівень фізичної активності, ріст захворюваності, поширеність шкідливих звичок та різних форм залежності) свідчать про необхідність активної роботи щодо мотивації молоді, зокрема студентів ЗВО, до формування культури здоров'я, його фізичної, психічної, соціальної і духовної складової.

Під здоров'язберігаючими технологіями фахівці пропонують розуміти:

- сприятливі умови навчання учасників педагогічного процесу (мінімізація стресових ситуацій, адекватність вимог і методик навчання та виховання);
- оптимальну організацію освітнього процесу (відповідно до вікових, статевих, індивідуальних особливостей та гігієнічних норм);
- повноцінний та раціонально організований руховий режим.

Здоров'язберігаючі технології дозволяють сформувати соціальну зрілість випускника, забезпечити можливість реалізувати свій інтелектуальний та фізичний потенціал, зберегти і підтримати фізіологічне здоров'я молоді.

Аналіз класифікацій існуючих здоров'язберігаючих технологій дає можливість виокремити такі їх види: захисно-профілактичні: спрямовані на захист учасників навчально-виховного процесу від несприятливих для здоров'я впливів (дотримання санітарно – гігієнічних вимог, проведення щеплень тощо); компенсаторно-нейтралізуючі: використовуються для нейтралізації негативного впливу чинників зовнішнього середовища (адекватний руховий режим, вітамінізація та оптимізація харчового раціону тощо); стимулюючі технології: дозволяють активізувати власні ресурси організму (традиційні та нетрадиційні техніки загартовування, фізичні навантаження); інформаційно-

“Проблеми та перспективи впровадження інноваційних технологій навчання”

навчальні: покликані забезпечити рівень освіченості в питаннях здоров'я. Поняття «здоров'язберігаюча» можна застосувати до будь-якої педагогічної технології, яка в процесі реалізації створює необхідні умови для збереження здоров'я основних суб'єктів освітнього процесу. Важливо розуміти, що будь-яка педагогічна технологія має бути здоров'язберігаючою. Запровадження здоров'язберігаючих технологій в освітній процес пов'язано з використанням медико-гігієнічних, фізкультурно-оздоровчих, лікувально-оздоровчих, соціально-адаптованих, екологічних здоров'язберігаючих технологій та технологій забезпечення безпеки життєдіяльності. Однак такі технології не можуть бути відокремлені від загальної педагогічної системи, а навпаки, повинні зважено, ґрунтовно й раціонально використовуватись у комплексі з іншими. Сьогодні з відходом від уніфікованості вищої освіти, зі створенням умов для варіативності і особистісно орієнтованої педагогіки принципово важливо забезпечити можливість реалізації таких освітніх програм, що задовольняють вимогам збереження і зміцнення фізичного, психічного, соціального компонентів здоров'я студентів.

Висновки. Отже, освітні здоров'язберігаючі технології можуть сприяти формуванню культури здоров'я, ідеології збереження здоров'я нації та індивідуального здоров'я молоді як головного потенціалу країни.

ASSESSMENT OF TRAINEES AS A NECESSARY TOOL FOR MEDICAL CAREER BUILDING

O.Y. Khomko, R.I. Sydorchuk*, O.M. Plehutsa, V.K. Grodetskiy**

Department of Nursing and Higher Nursing Education,* Department of General Surgery, **Department of surgery №2

*Higher State Educational Establishment of Ukraine
«Bukovinian State Medical University», Chernivtsi*

Traditional higher medical education consists of building up curricula aimed on provision of a set of knowledge and skills, which are generally considered sufficient for successful physicians' career. However, this approach has multiple shortcomings. It does not take into account personal characteristics of each trainee making education a principal “gold average”, when it gives insufficient load to better students and overloading the worst. Things even aggravate when we speak about postgraduate trainees are higher medical students who already passed colleges and have working experience making them upgraded among others especially when studying nursing and associated disciplines.

Assessment and evaluation are often massed when applied towards educational circumstances. Though they are different, there are multiple common features. Evaluation means systematic determination of a trainee's merit, worth and significance, using criteria governed by a set of standards. Evaluation provides measurement of performance. On the other hand, assessment is an act of making a judgment or estimation of the nature, quality, or ability of the trainee; depicting the personal ability to collect, process, and document knowledge, skills, beliefs,